

cu o dragoste nepotolită

Dragos Lucica

alint cu privirea peisajul
plin de lumină
al câmpiei
din lunca
Someşului

sărut verdele
ierbii
de acasă
pe care păşesc
cu piciorul desculţ

ador
gestul care vesteşte
iubirea

mângâi cu gândul
cuibul berzei
din vârful
de stâlp

niciodată dat uitării
niciodată în abandon.